

ห้องปฏิบัติการเวียดนามหยุดตรวจสอบสารตกค้าง ทำทุเรียนกว่า 2,000 ตู้ค้างส่งออก ผู้ประกอบการทุเรียนเวียดนามขาดทุนหนัก

อุตสาหกรรมทุเรียนเวียดนามซึ่งเคยถูกมองว่าเป็น “ทองคำสีเขียว” ตอนนี้กำลังพบวิกฤติหนัก เกษตรกรเวียดนามหลายคนต้องขายทุเรียนแบบราคาถูกจนแทบไม่มีกำไร หรือปล่อยทุเรียนทิ้งให้เน่าเสีย

เวียดนามเริ่มปลูกทุเรียนอย่างจริงจังราวปี 2553 โดยอาศัยข้อได้เปรียบด้านภูมิอากาศ และต้นทุนแรงงานที่ต่ำ ทำให้อุตสาหกรรมทุเรียนเติบโตอย่างก้าวกระโดด จากพื้นที่ปลูกราว 47,000 เฮกตาร์ (293,750 ไร่) ในปี 2558 ขยายเป็น 105,000 เฮกตาร์ (656,250 ไร่) ในปี 2566 เติบโตขึ้นกว่าร้อยละ 123 โดยเฉพาะหลังจากที่จีนและเวียดนามได้ทำข้อตกลงด้านการค้าทุเรียน ในปี 2565 จีนกลายเป็นตลาดหลักของทุเรียนเวียดนาม โดยในปี 2566 เวียดนามส่งออกทุเรียนไปจีน คิดเป็น 12.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ (467,200 ล้านบาท) หรือมากกว่าร้อยละ 85 ของการส่งออกทุเรียนทั้งหมดของเวียดนาม

แม้อุตสาหกรรมทุเรียนเวียดนามจะมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ข้อมูลจากกระทรวงเกษตร และพัฒนาชนบทเวียดนาม ในเดือนมีนาคม 2568 ระบุว่า ในช่วง 4 เดือนระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2567 ถึง กุมภาพันธ์ 2568 ปริมาณการส่งออกทุเรียนของเวียดนามลดลงถึงร้อยละ 67.8 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ส่งผลให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจกว่า 200 พันล้านหยวน (ราว 400 ล้านบาท) ซึ่งตัวเลขนี้รุนแรงมากเมื่อเทียบกับการเติบโตของอุตสาหกรรมในช่วงก่อนหน้า

เมื่อพิจารณาข้อมูลทุเรียนเวียดนามตลอดปี 2568 ก็สอดคล้องและยังพบวิกฤติตลอดปี โดยแต่ตั้งแต่ต้นปีเวียดนามเริ่มเผชิญกับจุดหักเหสำคัญ คือในช่วงเดือนมกราคม - เมษายน 2568 เวียดนามส่งออกทุเรียนไปจีนเพียง 35,000 ตัน มูลค่าราว 130 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,790 ล้านบาท) ซึ่งถือเป็นเพียงประมาณร้อยละ 20 ของเป้าหมายที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเฉพาะทุเรียนสดแล้ว การส่งออกไปยังตลาดจีนลดลงอย่างมาก ซึ่งจากข้อมูลช่วงต้นปี รายงานว่าเมื่อเทียบกับปีต่อปี เวียดนามได้รับผลกระทบค่อนข้างหนัก มีการส่งออกทุเรียนสดไปจีนลดลงประมาณร้อยละ 61.6 โดยสาเหตุหลัก ได้แก่ การตรวจสอบสารตกค้างอย่างเข้มงวดของศุลกากรจีน เช่น โลหะหนักแคดเมียม และสาร BY2 ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในอุตสาหกรรมทุเรียน อันส่งผลให้กระบวนการส่งออกล่าช้าและถูกกักตัวคอนเทนเนอร์ไว้ อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ส่งออกแม้จะมีการฟื้นตัวในช่วงกลางปี 2568 โดยเวียดนามได้ส่งออกทุเรียนแซ่แซ่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แต่ราคาทุเรียนในตลาดยังไม่กลับไปสู่จุดสูงสุดของช่วงก่อนหน้า และการแข่งขันในตลาดจีนกับผู้ส่งออกรายอื่นก็เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน ในช่วยปลายปี 2568 เวียดนามได้พบกับวิกฤติห้องปฏิบัติการตรวจสอบสารตกค้างของเวียดนามประกาศหยุดให้บริการตรวจสอบ อย่างเช่นในกรณีของทุเรียนเวียดนามเมื่อวันที่ 11 ตุลาคมที่ผ่านมา ตู้คอนเทนเนอร์ทุเรียนกว่า 2,000 ตู้ ต้องค้างอยู่ทั้งในโกดัง โรงคัดบรรจุ และด่านตรวจชายแดนเป็นเวลานาน 10 - 15 วัน ส่งผลให้ผู้ส่งออกต่างได้รับความเสียหายอย่างรุนแรง

จากเหตุการณ์นี้ นาย Le Anh Trung ประธานสมาคมทุเรียนจังหวัดดักลัก เปิดเผยว่า ปัญหาเริ่มต้นจากการที่ห้องปฏิบัติการที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบสารตกค้างในทุเรียนเพื่อการส่งออก หยุดรับตัวอย่างใหม่ และยังไม่รายงานผลการตรวจสอบสารตกค้างในทุเรียนของล็อตก่อนหน้านี้ ส่งผลให้บริษัทต่างๆ ไม่สามารถขอใบรับรองที่เกี่ยวข้องเพื่อการส่งออกได้ เพราะปัจจุบันมีเพียงไม่กี่ห้องปฏิบัติการในเวียดนามที่สามารถตรวจวิเคราะห์ได้ทั้งสาร BY2 และโลหะหนักแคดเมียม ห้องปฏิบัติการส่วนใหญ่ทำได้เพียงทดสอบอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น ซึ่งการผลการตรวจวิเคราะห์ทั้งสองรายการนี้เป็นข้อบังคับในการส่งออกทุเรียนไปยังตลาดจีน

ปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวของจังหวัดดักลัก ซึ่งเป็นพื้นที่ผลิตทุเรียนหลักของเวียดนาม ดังนั้น ผลจากการตรวจสอบสารตกค้างที่ล่าช้า ส่งผลให้ผลผลิตจำนวนมากในประเทศไม่สามารถส่งออกได้ทันเวลา ในการนี้ สมาคมทุเรียนเวียดนาม ระบุว่า ทุเรียนที่ค้างอยู่ในโกดัง มีความเสี่ยงต่อการเน่าเสีย และสุกจนเปลือกทุเรียนแตก ซึ่งอาจส่งผลให้คุณภาพทุเรียนลดลงอย่างมาก การหยุดตรวจสอบสารตกค้างในครั้งนี้ ยังส่งผลให้โรงงานและสหกรณ์หลายแห่งต้องหยุดรับซื้อผลไม้จากเกษตรกร ซึ่งส่งผลให้ราคาทุเรียนในประเทศตกลงอย่างรวดเร็ว

ราคาทุเรียนเกรด A ที่พ่อค้าคนกลางรับซื้อในขณะนี้ลดลงจาก 100,000 ดองต่อกิโลกรัม (ประมาณ 130 บาท) เหลือเพียง 80,000 ดองต่อกิโลกรัม (ประมาณ 105 บาท) อีกทั้งขณะนี้ยังมีทุเรียนสุกหลายพันตันที่ยังไม่สามารถขายออกได้ เกษตรกรเวียดนามจึงต้องรับภาระต้นทุนอย่างต่อเนื่อง ทั้งค่าแรงดูแลสวน ค่าขนส่ง และค่าจัดเก็บสินค้าในห้องเย็น

สมาคมฯ จึงได้เรียกร้องให้กระทรวงเกษตรฯ เวียดนาม รวมถึงคณะกรรมการประชาชนระดับจังหวัด เข้าแทรกแซงเพื่อแก้ไขปัญหา และเร่งรัดให้กลับมาเปิดการตรวจวิเคราะห์โดยเร็ว พร้อมเสนอให้รัฐบาลอนุญาตให้ห้องปฏิบัติการในพื้นที่ที่ผ่านการรับรองเข้ามาช่วยตรวจในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวเพื่อแบ่งเบาภาระของห้องปฏิบัติการส่วนกลาง

อย่างไรก็ตาม จนถึงขณะนี้ ตัวอย่างใหม่ยังไม่ได้รับการรับรอง และภาคธุรกิจยังคงรอคำแนะนำจากหน่วยงานรัฐอย่างเป็นทางการ ซึ่งสถานการณ์นี้ได้สร้างแรงกดดันอย่างหนักต่อภาคการส่งออกทุเรียนของเวียดนามโดยเฉพาะประเทศจีน เนื่องจากการล่าช้าเพียงวันเดียวอาจทำให้ผลไม้หลายร้อยตันเน่าเสียได้ และยังกระทบต่อชื่อเสียงของทุเรียนเวียดนามในตลาดต่างประเทศอีกด้วย

*****

แปลและเรียบเรียงโดย สปช.ปักกิ่ง

แหล่งที่มา: <https://mp.weixin.qq.com/s/X89imMzYktFebDoGZ-v1RA>
<https://baijiahao.baidu.com/s?id=1846306970617503801&wfr=spider&for=pc>

Visit Now:
WWW.OPSMOAC.GO.TH/BEIJING, WWW.FACEBOOK.COM/MOAC.BEIJING

Office of Agricultural Affairs Royal Thai Embassy, Beijing